

това? Въ Божествения свѣтъ цѣлувката всѣкога ангажирва човѣка съ всичкия му животъ. И едно отъ трите нѣща ще се случи: или ще бѫде цѣлувка на братъ, или цѣлувка на сестра, или на прѣдателъ. И, ако ти не разбиращъ смисъла на тази цѣлувка, ти ще станешъ единъ прѣдател и ще спѫнешъ себе си! Нищо повече! Сега азъ не говоря за обикновенитѣ цѣлувки. Да ме разбирате добрѣ, не искамъ да всяя съмнѣние. Ще кажете: „Ние толкова цѣлувки сме си дали. Какво ще стане?“ Далечъ отъ мене тази мисъль. Азъ разбирамъ, когато се събуди съзнанието въ човѣка. Не говоря за обикновенитѣ цѣлувки. Вашите хиляди цѣлувки, Господъ да ги благослови, но азъ говоря за ония цѣлувки, когато се пробуди великата Божествена душа отъ своя сънъ и влѣзе въ Божествения свѣтъ. И тя трѣбва да разрѣши, какво трѣбва да бѫде цѣлувката. Слѣдователно, говоря за снѣзи отъ васъ, които сж се пробудили. Досега се цѣлувахъ тѣй, но има и други цѣлувки. Тѣ сж велики цѣлувки! Както отъ слѣнцето излизатъ цѣлувките на великата енергия, тѣй отъ нейния лжъ произтича тази любовь, която индусятѣ наричатъ „*tattvas*“. И тя е носителъ на всичките велики мисли. И когато ние не можемъ да контролираме тѣзи закони споредъ законите на „Рг âпâyâta“, тогава животътъ ще мине въ мечти. Ако е мома, тя ще седи и ще мисли: ще се оженя, кѫща ще си направя, че свекърва ми ще бѫде такава, деверитѣ ми, че облѣклото ми ще бѫде такова, че мжкътѣ ми такава служба ще има, по странство ще ходимъ. И послѣ вижда, че е пакъ сама. Всичко това сж мечтания. Послѣ пакъ мисли, че се е оженила за единъ князъ, че тя е нѣкаква графиня и т. н.

Но, когато човѣкъ се пробуди въ съзнанието, ще дойде този князъ: при всѣки единого иде по единъ князъ, по единъ царски синъ. И, като дойде, ще бѫдете ли готови? Той е „висшето азъ“, това, което теософитѣ наричатъ — Божественото съзнание — а азъ го наричамъ: Божествена съзна-